

TẤM ẢNH CĂN CƯỚC

PN

Hình minh họa (Texas DMV webpage)

Tôi nghiệm ra trong cuộc đời, ảnh xấu nhất vẫn là ảnh chụp trong thẻ căn cước. Những ngày còn ở Việt Nam, mỗi lần đi làm thẻ căn cước hay đi chụp ảnh làm thẻ nhân viên, tôi rất ngại vì dù có sửa soạn làm dáng bao nhiêu đi nữa, tấm ảnh chụp ra vẫn là của một Thị Nở.

Sao lạ thế nhỉ, tôi nhớ là đã cố tô đậm mí mắt để làm cặp mắt to hơn, đánh má hồng sát tận vành tai để tạo cho gương mặt sáng hơn, đánh rối mái tóc cho có vẻ bồng bênh nhưng kết quả vẫn ngoài sự mong đợi. tấm ảnh chụp đã nhìn tôi bằng hai con mắt trôm lơ, đôi gò má nhô cao và mái tóc xẹp lép vì phần bồng bênh đã bị cắt xén khi ảnh chỉ được thu gọn vào khung 2x1 của to can cuoc !

Và với tấm ảnh không trung thực đó, tôi đã photocopy để dán vào đơn xin việc gửi đến một vài công ty. Kết quả là tôi đã không được gọi để phỏng vấn. Cho đến một hôm tôi nhận được một cuộc gọi và phỏng vấn qua điện thoại. Sau 15 phút nói chuyện Bà Giám Đốc cho biết với trình độ hiểu biết và cách nói chuyện rất thuyết phục, tôi đã được Bà cho hẹn một cuộc diện kiến ngày hôm sau.

Ngay khi bước vào phòng, Bà Giám Đốc nhìn tôi và ngỡ ngàng hỏi:

- Đây là cô Y. mà tôi phỏng vấn ngày hôm qua phải không?

Tôi thưa:

- Dạ vâng.

Bà nói ngay:

- Cô có thể làm việc ngay với Công ty chúng tôi hôm nay.

Tôi thầm nghĩ nếu không được diện kiến với Bà ấy chắc tôi đã không được nhận vào làm việc nhanh chóng như vậy.

Cũng bởi tấm ảnh khó ưa trên thẻ căn cước này, một câu chuyện khá vui cũng đã xảy ra. Tôi có ông anh họ bảo mày cứ đưa đơn xin việc để tao nộp vào cơ quan của thằng bạn thân may ra có cơ hội để tìm một công việc khác t với số lương khá hơn.

Và cũng với tấm ảnh căn cước cùng đơn xin việc này anh ấy đã nộp vào công ty của anh bạn thân và nói:

- Tao có con em họ đang xin việc làm, mày coi cơ quan bên đó có việc gì không, xin cho nó vào làm với.

Cầm trên tay đơn xin việc với dung nhan mùa hạ của tôi, anh bạn hơi ngần ngừ và nói: để xem sao, nhưng sau đó tờ đơn xin việc đã đi vào quên lãng.

Một năm sau đó, khi dự đám cưới của ông anh họ tôi, người bạn này đã hỏi nhỏ : tao thấy cô phù dâu của vợ mày xinh quá, làm mối cho tao đi. Ông anh tôi đã phá lên cười và nói:

- Năm ngoái tao đã đưa đơn xin việc của nó cho mày, mày từ chối bây giờ nói sắp lên xe bông về nhà chồng rồi, hẹn mày kiếp sau nhé.

Năm 1975, khi sang Mỹ định cư tôi cũng rất ngại khi phải chụp hình để lấy bằng lái xe nhưng cũng may trong suốt thời gian ở Mỹ tôi không hề đi làm vì đã có một business riêng.

Hôm nay đi đổi bằng lái xe, tôi nghĩ sẽ cười thật tươi khi chụp ảnh vì có thể đây là lần cuối trong cuộc đời, tấm ảnh này sẽ cùng tôi nằm im dưới phần mộ ở một góc nào đó trên đất Mỹ.

Houston, November 9, 2020

P.N